

strike

Wu Tsang, Moved by the Motion & NTGent

wereldpremière 23.04.26

Persdossier

Synopsis

Het internationaal collectief Moved by The Motion buigt zich over de iconische figuur Carmen, wereldberoemd door de opera van George Bizet uit 1875. De voorstelling 'strike', een uitdagende mix van film, flamenco, dans en muziek, is geen hervertelling maar een opgraving, een poging om het geweld bloot te leggen in de schoonheid van de legende.

Een 'strike' kan vele vormen aannemen: een plotse klap, een percussieslag, een weigering, een daad van collectieve onderbreking. Het woord draagt tegelijk geweld, ritme en verzet in zich. Wat deze bewegingen gemeen hebben, is dat ze zich niet laten vatten — ook niet waar ze schuren langs de tradities van 's werelds beroemdste femicide: de mythe van Carmen.

De voorstelling *strike* begint op een punt van uitputting, na de eindeloze herhaling van Carmens leven en uiteindelijk haar dood. Doorheen eeuwen van bewerkingen is ze gefetisjeerd, gemoraliseerd, geromantiseerd en gestraft. Toch blijft ze terugkeren — of beter: wordt ze telkens opnieuw tot leven gewekt, opgeroepen door ons verlangen en onze projecties.

strike is meer een opgraving dan een hervertelling; een poging om het geweld bloot te leggen dat vervat zich in de schoonheid van Carmen. Tegelijk is de voorstelling een reflectie op het geweld verbonden aan genres zoals opera, cinema en institutioneel theater. De voorstelling wrikt zich los door te vertrekken vanuit improvisatie en op scène theater, film, live flamenco, dans en performance te combineren.

strike, in een regie van Wu Tsang, is de culminatie van zes jaar onderzoek naar de opera *Carmen*, de representatie van de figuur Carmen in andere genres en de flamenco-subcultuur. Een onderzoek waarvoor de regisseur al jaren veel tijd in het Spaanse Sevilla spendeert. Tsang, geboren in de VS, is naast theaterregisseur en performer ook een bekroond filmmaker (zie onder).

De cast van *strike* bestaat naast Tsang zelf uit dansers/choreografen Tosh Basco en Josh Johnson, acteur Perle Palombe, flamenco-artiesten Raúl Cantizano en Sara Jiménez, en saxofonist Tapiwa Svosve. Het decorontwerp is van Carlos Soto, bekend van zijn jarenlange samenwerking met Robert Wilson. De tekst is van Fred Moten, toonaangevend dichter en cultureel theoreticus.

Data

23/04/2026 - wereldpremière - NTGent Schouwburg - 20u

24/04/2026 - NTGent Schouwburg - 20u

15/05/2026 - NTGent Schouwburg - 20u

16/05/2026 - NTGent Schouwburg - 20u

16/11/2026 - Gessnerallee, Zürich (ZWI)

17/11/2026 - Gessnerallee, Zürich (ZWI)

18/11/2026 - Gessnerallee, Zürich (ZWI)

Meer tourdata worden later aangekondigd.

Beelden

- [Scènebeelden](#) (credit: Trevis Janssen)
- Portretten cast (credit: Agnes Kena): <https://adobe.ly/4eAEpel>
- Repetitiebeelden (credit: Michelle Ettlin): <https://adobe.ly/4vZBFOf>
- Promobeeld (credit: Lumento - Vassili Feodoroff):
<https://adobe.ly/4cmvc89>

Vindt u niet wat u zoekt? Contacteer jonas.mayeur@ntgent.be.

Credits

Concept: Moved by the Motion / Regie: Wu Tsang / Bewegings- en creatieve regie: Tosh Basco, Josh Johnson / Met: Tosh Basco, Raúl Cantizano, Sara Jiménez, Josh Johnson, Perle Palombe, Tapiwa Svosve, Wu Tsang / Dramaturgie: Joshua Wicke, Enrique Fuenteblanca / Decor- & kostuumontwerp: Carlos Soto / Licht: Dennis Diels / Muziekontwerp: Asma Maroof / Video-ontwerp: Jerome Pesnel / Tekst: Fred Moten & Moved by the Motion / Productie: NTGent / Coproductie: Moved by the Motion, Gessnerallee Zürich

Over Wu Tsang en Moved by the Motion

Wu Tsang (°1982, USA) combineert een praktijk als filmmaker ([Wildness](#), 2012, [Duilian](#), 2015, [Moby Dick; or, The Whale](#), 2022) met die van een beeldend kunstenaar. Installaties van haar waren al te zien in de meest prestigieuze musea (MoMA New York, Tate Modern Londen, enz.). Tijdens een residentie van zes jaar bij Schauspielhaus Zürich, waar ze voor het eerst de figuur van Carmen tegen het licht hield, bekwaamde ze zich de voorbije jaren als theatermaker ([Pinnochio](#), 2022, [Carmen](#), 2024, [Robin Hood](#), 2025).

In 2018 won Tsang de MacArthur Genius Grant en in 2025 was ze docent aan Harvard University. Volgens vakblad Art Review is ze al jaren een van de meest toonaangevende figuren in de hedendaagse kunstwereld. Recent co-cureerde Tsang de expo [Theatre Picasso](#) in Tate Modern, Londen.

Collectief werken is een basisprincipe voor Tsang, mede-oprichter van het multidisciplinair collectief Moved by the Motion dat speelt met taal, beweging, beeld en geluid. De groep, die zichzelf omschrijft als "*a roving band*" vanwege zijn wisselende samenstelling en reizende praktijk, werd opgericht in 2013 in LA en is internationaal vermaard. Leden worden gevraagd voor projecten overal ter wereld. Na een residentie van zes jaar in Schauspielhaus Zürich keert

het ensemble met *strike* terug naar de basis van zijn werkmethodes: collectief creëren, iteratief componeren en genres laten botsen.

Biografieën cast

Raúl Cantizano (° Sevilla, 1973) is een gitarist wiens experimentele muziekstijl flamenco, ambient, improvisatie en rock combineert. Hij maakte al deel uit van enkele van de meest vernieuwende flamencoprojecten van de 21e eeuw. Cantizano is vaste gitarist van Niño de Elche, trad op naast Rocío Márquez en Andrés Marín, en werkte samen met musici als Llorenç Barber en choreografen als Juan Carlos Llerida.

Samen met Santiago Barber richtte Cantizano de experimentele fabriek bulos.net op. Zijn album *Zona Acordonada* ging in première tijdens de 21e Flamenco Biënnale van Sevilla en speelde de afgelopen jaren op podia en festivals in Spanje, Londen, Mexico en New York.

Perle Palombe, geboren in Marseille, studeerde in 2005 af aan de school van het Nationaal Theater van Straatsburg. In 2008 ontmoette ze de Amerikaanse choreograaf Trajal Harrell, het begin van een langdurige samenwerking. Palombe danste onder meer in *Caen Amour* (Festival d'Avignon, 2016) en *The Collection* (Holland Festival, 2025).

Op uitnodiging van Harrell maakte Palombe tussen 2019 en 2025 deel uit van het ensemble van Schauspielhaus Zürich. Tijdens haar verblijf daar speelde ze in *Carmen* van Wu Tsang & Moved by the Motion en *My year of Rest and Relaxation* van Yana Ross. Haar samenwerking met Harrell zetten ze voort in o.a. *Deathbed* en *House of Bernarda*. In 2025 trad Palombe op tijdens het Festival d'Automne in Parijs in *Superstructure* van Hubert Colas.

Josh Johnson (°1987) is een multidisciplinaire kunstenaar uit Los Angeles wiens praktijk zich richt op compositie. Johnson onderzoekt in zijn werk hoe je fysieke techniek, conceptuele kaders en historische vormen kan herschikken in nieuwe vormen van performance. Na zijn dansopleiding aan onder meer de prestigieuze The Ailey School in New York trad Johnson in 2009 toe tot het Alvin Ailey American Dance Theatre. Later verhuisde hij naar Frankfurt om lid te worden van The Forsythe Company (2010 – 2015).

Johnson heeft samengewerkt met kunstenaars als Anne Imhof, Moved by the Motion, Kandis Williams, Francesca Harper en Cyril Baldy. In de muziek- en modewereld werkte hij samen met Louis Vuitton, Travis Scott, Nguzunugzu, Bobby Beethoven fka Total Freedom, Bernhard Willhelm, Balenciaga, Sub Global en vele anderen.

Tosh Basco is een interdisciplinaire kunstenaar van wie het werk vloeiend schakelt tussen performance, tekenen, fotografie en lichaamswerk. Basco is medeoprichter van het collectief Moved by the Motion met Wu Tsang en blijft een essentieel onderdeel van haar werk. Basco's werk was al te zien in de Biënnale van Venetië, het Whitney Museum (New York), de Biënnale van Sydney, SF MOMA (San Francisco), Performa (New York), Martin Gropius Bau (Berlijn), Wiener Festwochen, Schauspielhaus Zürich en het Rockbund Museum (Shanghai).

Basco, die opkwam onder de naam 'boychild' in de experimentele drag- en queer-uitgaansscene in San Francisco, heeft haar praktijk ontwikkeld tot een voortdurend onderzoek naar het lichaam als archief, taal en plek van transformatie. In verschillende media onderzoekt Basco hoe gebaren, bewegingen en sporen kunnen vertellen daar waar woorden tekortschieten.

Tapiwa Svosve (°1995) is een muzikant en theoreticus. In zijn multidisciplinaire praktijk brengt hij geluid in dialoog met theater, schilderkunst en historisch onderzoek. Svosve woont

en werkt in Zürich. Zijn uniek werk strekt zich uit van extreem avant-gardisme tot free jazz en noisemuziek. Door na te denken over stilte, negatieve ruimte, solo-optredens, en de onderhandelingen tussen lichaam en instrument, past hij muziek en geluid aan om verschillende fysieke en performatieve technieken te ontwikkelen.

Als ervaren organisator in de Zwitserse experimentele muzieksceen gebruikt Svosve openbare ruimtes om de grenzen tussen de commerciële, theatrale en underground gemeenschap te verkennen. In 2024 ontving hij de prestigieuze Swiss Music Award.

Sara Jiménez Andrés begon op 10-jarige leeftijd met Spaanse dans en flamenco aan het Reina Sofía Dans Conservatorium. Later ontving ze een beurs van het Andalusisch Centrum voor Dans in Sevilla. In de loop der jaren heeft Jiménez over de hele wereld opgetreden en werd ze meerdere malen genomineerd voor een MAX-award, de belangrijkste prijs voor podiumkunsten in Spanje. In 2025 won ze de eerste prijs in de categorie Beste Danser bij de PAD-awards (vereniging van dansprofessionals in Andalusië).

Van 2016 tot 2018 was Jiménez soliste bij het gezelschap Ballet Flamenco de Andalucía, onder leiding van Rafael Estévez. In 2020 creëerde ze het stuk *VARIACIÓN a tempo* met gitarist Pablo Giménez dat lovende kritieken kreeg in Sevilla, Duitsland, Valladolid en New York. In 2022 presenteerde ze *A D I O S E S*, het debuut van haar eigen gezelschap Sara Jiménez en Compañía op het Jerez Festival. De derde voorstelling van haar gezelschap, *AVE DE PLATA*, ging in 2024 in première en was al te zien in vijf continenten.

Carlos J. Soto, geboren in 1980, is een ontwerper gevestigd in New York. Vanaf 1997 werkte hij samen met theaterregisseur Robert Wilson, en met zangeres, songwriter en actrice Solange Knowles, als artistiek directeur en ontwerper voor installaties, livevoorstellingen en films. Tot Soto's recente werken behoren *Robin Hood: A Beast Ballad* (Schauspielhaus Zürich), *The Seasons* (Boston Opera), *Intelligence* (Houston Grand Opera), *L'Orfeo* en *Tristan und Isolde* (Santa Fe Opera), en *Die Walküre* (Detroit Opera).

In 2026 werkt Soto samen met onder anderen Zack Winokur aan *The Black Clown* (Philadelphia Opera), met Daniel Kramer aan *200 Motels* van Frank Zappa (Grand Théâtre de Genève) en *La Cenerentola* (La Monnaie in Brussel), met Peter Sellars aan *Perle Noire* (Opera de Paris), en met Jamar Roberts aan een nieuwe productie voor de Alvin Ailey Dance Company in New York.

Interview

"Carmen is geen femme fatale, ze is ongrijpbaar"

Het is grijs en regenachtig wanneer eind januari in Zürich gerepeteerd wordt voor 'strike', de gloednieuwe productie van het collectief Moved by the Motion en NTGent. Wu Tsang en Tosh Basco komen uit het zonnige Los Angeles, maar na een residentie van zes jaar bij Schauspielhaus kunnen ze wel tegen een natte Europese winter. Ze zijn blij om terug te zijn in de Zwitserse grootstad en zeggen dat het verloop van de derde repetitieweek rijker aanvoelt dan verwacht.

Wu Tsang en Tosh Basco. (c) Michelle Ettlin

"Het creatieproces is tot nu toe enorm leuk en spannend", zegt Tsang. "Het is vrij zeldzaam om zo vroeg al zo'n rijkdom in het materiaal te hebben." Zeldzaam, maar in dit geval niet verrassend. "Deze voorstelling is de culminatie van jarenlang nadenken."

Wu Tsang en Moved by the Motion doen al jaren onderzoek naar de iconische figuur Carmen, met een dicht web van referenties, en nieuwe connecties en praktijken als resultaat. Begin 2024 ging hun versie van de beroemde opera van Georges Bizet in première bij Schauspielhaus Zürich, waarin ze Carmen verschillende nieuwe identiteiten gaven. Een daarvan was de linkse

rebelse danseres La Paloma Roja, die tijdens de Spaanse Burgeroorlog (1936-1939) vocht tegen Franco's fascistische troepen.

De opgefriste opera was misschien de meest prestigieuze van de Carmen-vertolkingen door Moved by the Motion, maar slechts een van de vele van de voorbije jaren, met een indrukwekkende variatie aan vormen: filminstallatie, opera, theater, performance...

Afgelopen najaar nog, in de aanloop naar *strike*, te zien vanaf 23 april bij NTGent, bracht het collectief een bewerking in museum Tate Modern (Londen) en tijdens Festival d'Automne (Parijs).

De opera *Carmen* van Bizet ging in 1875 in première en vertelt het verhaal van een onafhankelijke Romavrouw die weigert te bezwijken voor de charmes van legerofficier Don José. Hij vindt er niet beters op dan haar te vermoorden — een femicide in een tijd waarin geweld tegen vrouwen zonder enige kritiek op scène werd getoond. Een recensent van The New York Times beschreef Carmen in 1878 als "een wilde vrouw" die "de zachte ingetogenheid en lieflijke fatsoenlijkheid van haar geslacht" miste. De moord op Carmen werd in de Bizet-versie getoond als een passionele misdaad.

"Carmen behoort iedereen en niemand toe", zei Tsang eerder over haar fascinatie voor het wereldberoemde personage. "Wat voor haar scheppers een bedreiging was, is voor ons een inspiratie."

Amorf en mythisch

Voor de makers van *strike* is Carmen geen wilde vrouw, maar een ongrijpbaar figuur: een veelzijdige lens om naar de sociaal-ecologische crises van onze tijd te kijken, inclusief de alomtegenwoordigheid van geweld tegen gemarginaliseerde groepen.

"Wat mij aantrekt in Carmen is haar hybriditeit", zegt Tsang. "Ze is alles en niets. Ze belichaamt kwaliteiten die makkelijk te reduceren vallen tot die van een *femme fatale*. Maar ze is veelzijdig en onvatbaar. Carmen is amorf en tegelijk mythisch."

"Ik ben altijd diep geïnteresseerd geweest in de manier waarop Carmen al meer dan een eeuw wordt vergoddelijkt, maar tegelijkertijd telkens opnieuw sterft", zegt Basco. "Er zit iets heel opvallends in de herhaling van haar dood. Wat is er zo waardevol aan haar dat het gevangen en gedood moet worden? Wat is er zo boeiend aan haar voor onze wereld dat we blijven kijken naar die femicide — diezelfde wereld die maar blijft geweld plegen tegen zoveel soorten mensen?"

Terwijl het opnieuw vertellen van een verhaal om het zo nieuwe betekenis te geven een vast onderdeel vormt van de praktijk van Moved by the Motion, lijkt het collectief met *strike* een kantelpunt te bereiken. De makers stellen zich de vraag wat er nog over Carmen kan gezegd, gezongen, gemaakt kan worden na eeuwen van fetisjeren, moraliseren, romantiseren en straffen. Door middel van live improvisatie, en gelaagde geluids- en filmelementen, ensceneert Moved by the Motion in *strike* niet zozeer een hervertelling als wel een opgraving – een poging om het geweld bloot te leggen dat verborgen ligt in de schoonheid van de legende en een boodschap van dissonantie uit te dragen.

Repetitiebeeld 'strike'. © Michelle Ettlin

Waar Carmen in veel uitvoeringen een manier is geweest om op het podium groepen en identiteiten te representeren die er vaak ondervertegenwoordigd zijn, gaat *strike* op een veel fundamenteeler niveau in op de kwestie. Voor Tosh Basco is zichtbaarheid op zich onvoldoende. "De zichtbaarheid van onder meer homoseksuele, queer- en transgender mensen, is in de recente geschiedenis aanzienlijk toegenomen. Schokkend snel is dat echter radicaal gekeerd, in de vorm van flagrant fascistisch geweld dat voor onze ogen wordt gepleegd. Om structurele machtssystemen te ontmantelen, is meer nodig dan alleen representatie."

Voor de makers van *strike* is Carmen geen wilde vrouw, maar een inspirerende figuur: een veelzijdige lens om naar de sociaalecologische crises van onze tijd te kijken, inclusief de alomtegenwoordigheid van geweld tegen minderheidsgroepen.

"Wat mij aantrekt in Carmen is haar hybriditeit", zegt Tsang. "Ze is alles en niets. Ze belichaamt kwaliteiten die makkelijk te reduceren vallen tot die van een *femme fatale*. Maar ze is veelzijdig en onvatbaar. Carmen is amorf en tegelijk mythisch."

Sevilla

Tsang heeft de afgelopen jaren veel tijd doorgebracht in Sevilla, waar Bizet zijn opera situeerde en waar Carmen voortleeft als grootste toeristische attractie. Toch claimt Tsang niet dat ze een flamenco-expert is — haar reizen naar Sevilla waren een manier om mensen te ontmoeten en hen uit te nodigen om samen te werken.

"Samenwerken stelt je in staat om de kennis van iemand anders van binnenuit te leren kennen. Je kan een gesprek beginnen, een verkenning, een dans. Zo voelt flamenco nu voor mij: ik leer bij dankzij bijzonder inspirerende collega's."

Improvisatie

Moved by the Motion noemt zichzelf "een bende zwervers", een verwijzing naar de steeds wisselende samenstelling en het nomadisch karakter van het collectief. Toch voelt *strike* creëren als thuiskomen. Tsang en Basco worden op scène vergezeld door vaste medewerkers Tapiwa Svosve, Josh Johnson en Perle Palombe. Flamencokunstenaars Raúl Cantizano en Sara Jiménez vervolledigen de cast.

"Flamenco is zo levend, zo energiek en rauw", zegt Basco. "Ik heb me niet meer zo verbonden gevoeld met een subcultuur sinds ik tot over mijn oren in het nachtleven zat. Het zal wel door al dat stampen komen (lacht)."

"Raúl en Sara hebben hun eigen inbreng in het creatieproces", zegt Tsang. "Ze brengen een praktijk van improvisatie binnen die we niet tegenkwamen toen we de opera-kant van Carmen onderzochten. Daar is de impuls om te improviseren minder aanwezig. Ze bestaat wel, maar wordt niet op dezelfde manier gekoesterd."

Met *strike* keert Moved by the Motion terug naar een vertrouwde manier van creëren. "Een manier die we al vele jaren met ons meedragen maar waarvoor we de voorbije jaren minder de ruimte hadden", zegt Tsang, die verwijst naar een collectieve manier van creëren, het laten botsen van genres op het podium en compositie door middel van herhaling.

Werken met Moved by the Motion betekent daarnaast "durven samenkomen in kwetsbaarheid", zegt Tsang. "Elke keer dat we een werk delen met het publiek, koester ik dezelfde hoop: dat er een overdracht plaatsvindt van zorg voor elkaar."

"Door de jaren heen hebben we verbinding opgebouwd", zegt Basco. "Die groeit in massa, in kracht en in snelheid — het is een prachtige vervlechting tussen mensen die mij als kunstenaar voedt. We zoeken samen naar antwoorden en houden elkaar vast in momenten van stress."

--- geschreven door Jonas Mayeur en Joshua Wicke